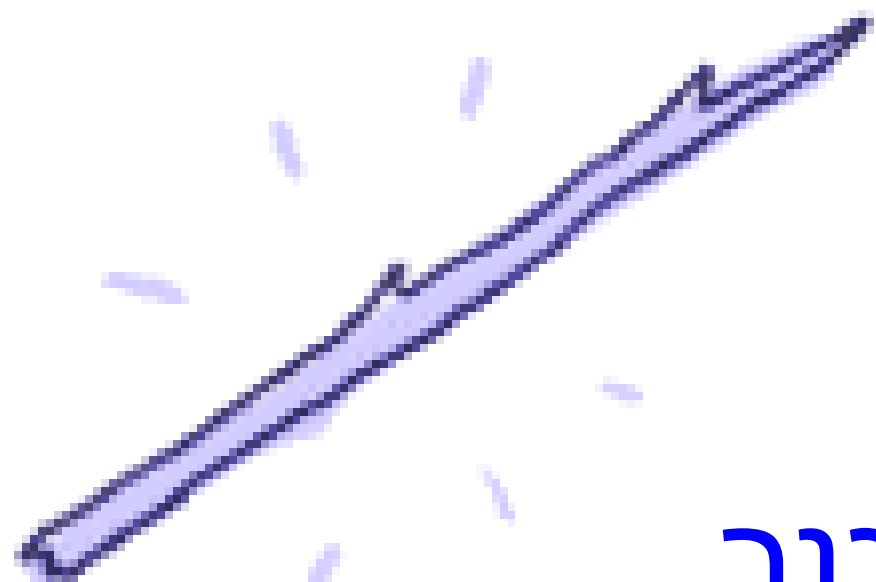
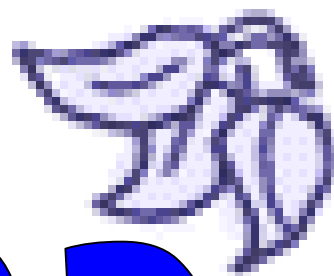
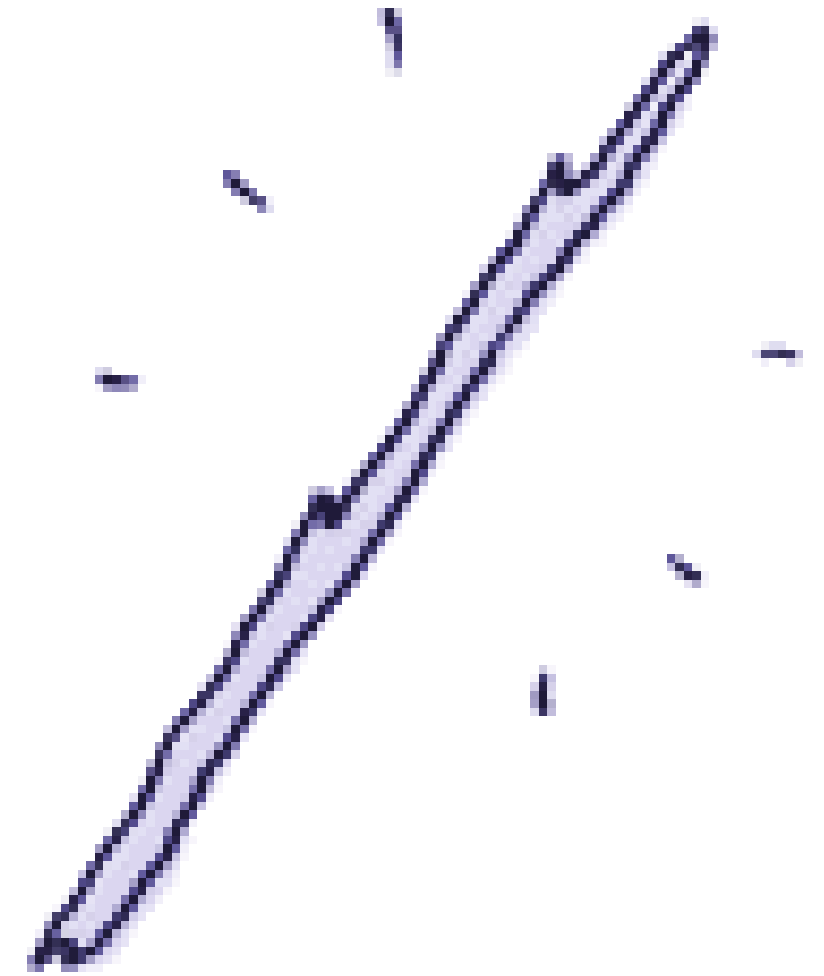
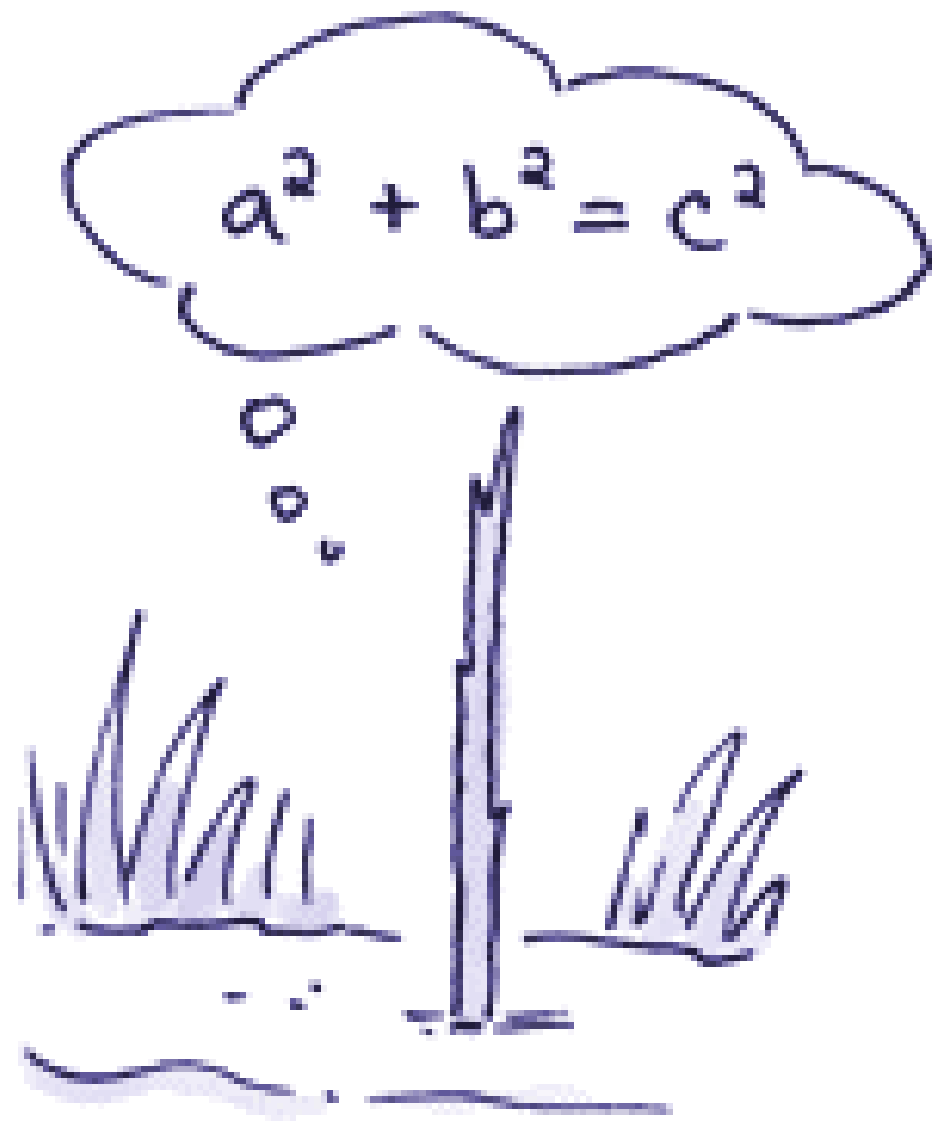

המקל החכם

ג'ון בלכנר

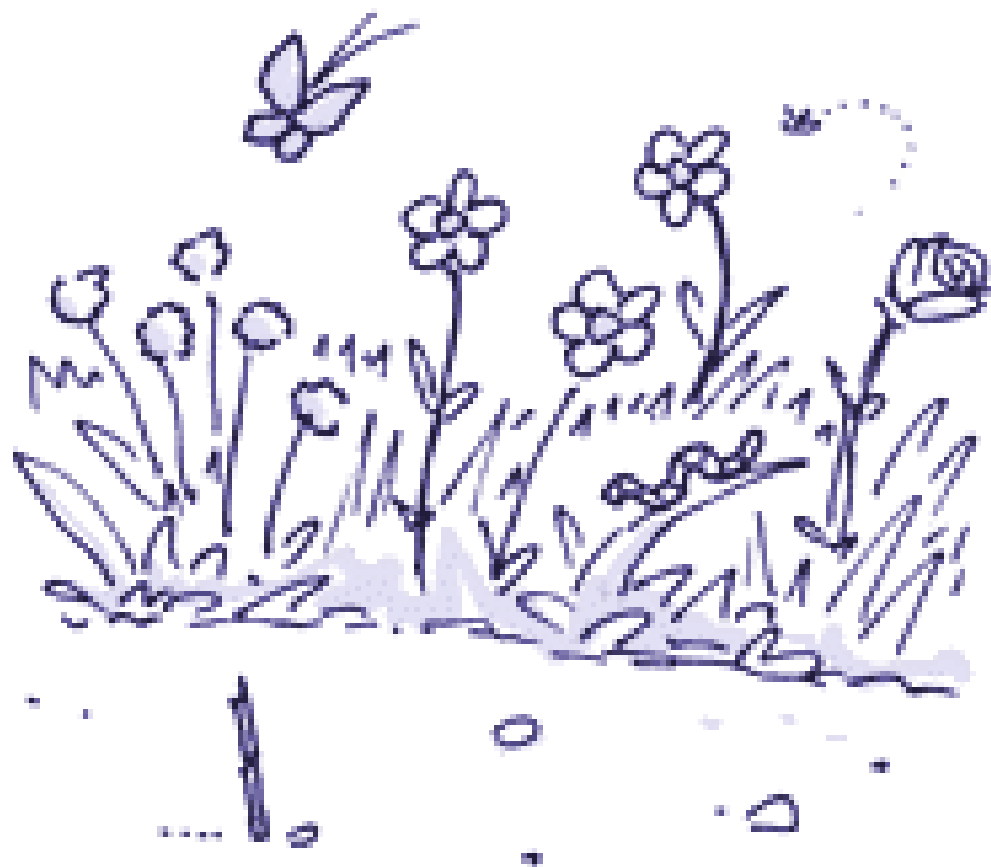
היה היה פעם מקל חכם. הוא היה חכם מאוד מאז שנשבר מענף עץ.
הוא ישב בחול וחשב על דברים חכמים.

הוא צף במים וחיבר שירים יפים.
הוא הקשיב לשירת ציפורים והתפלא ממנה
אך הייתה לו בעיה אחת קשה.
הוא לא יכול היה לדבר.

והוא לא יכול היה לשתף אחרים במחשבות שלו.
כשראה סנאים שאוספים אגוזים רצה לומר להם:
"יש לי דרך טובה יותר לאסוף אגוזים."
אך הוא שתק. וממילא מי היה מאמין למקל.

כשראה ורד בר בשדה, רצה לומר לו כמה הוא יפה
אך לא יכול היה..

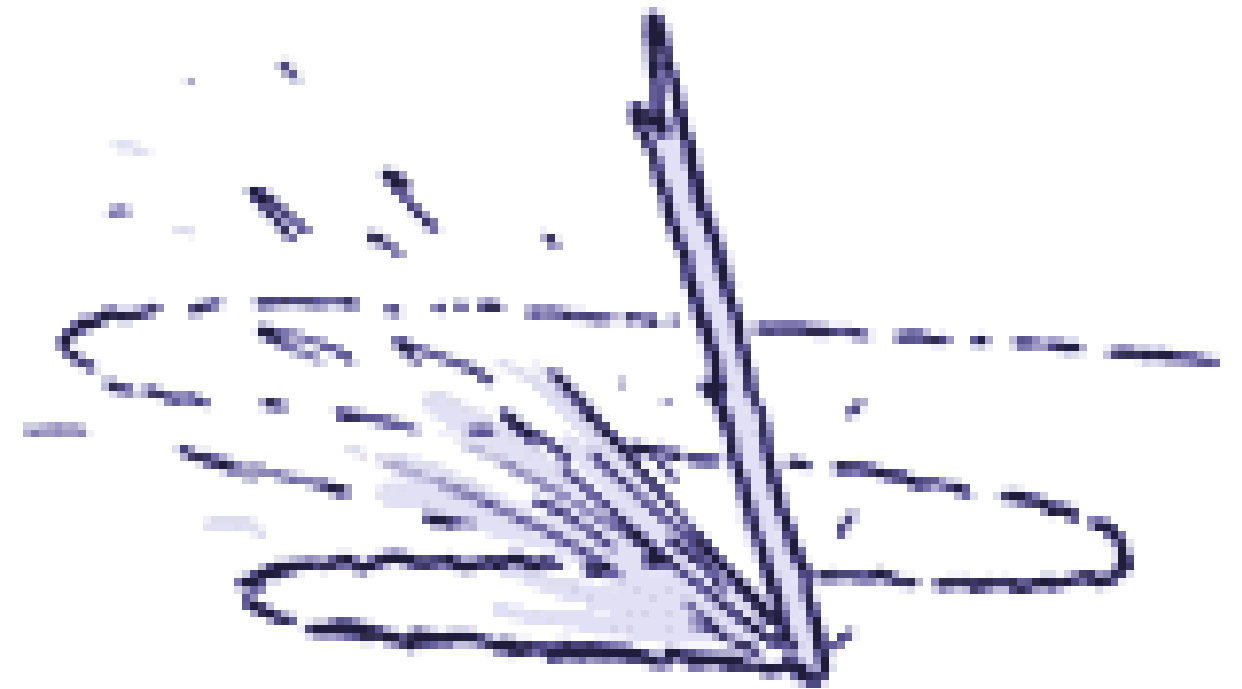
יום בהיר אחד המקל ניגש לשדה ורצה לברך את כולם בקידה

אבל מעד על אבן קטנה ונפל על הפנים.
כולם פרצו בצחוק "איזה מקל לא יוצלח" קראו החרקים.
הוא היה אומלל. גרר את עצמו כל הדרך הביתה.

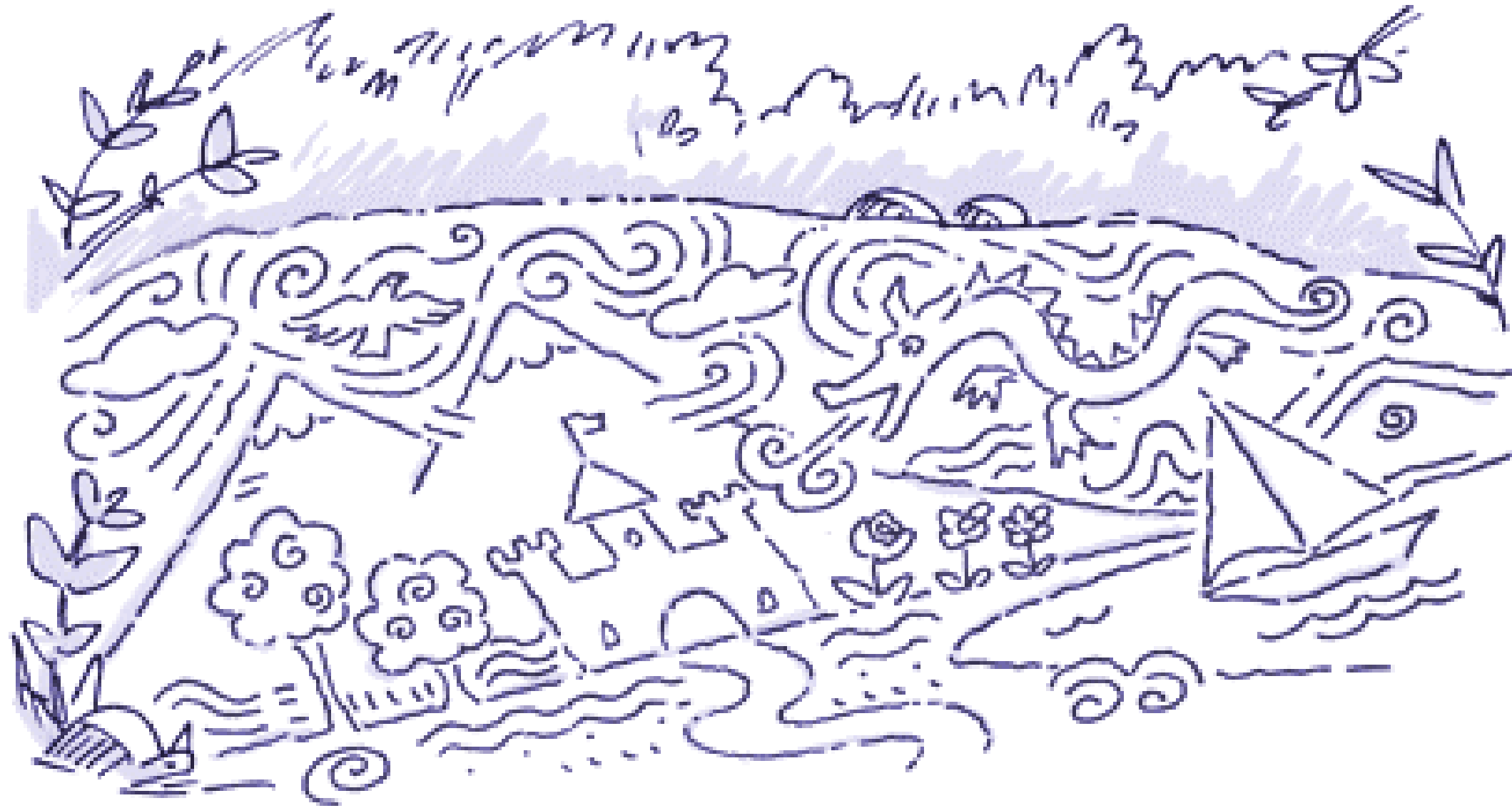
אבל כשהסתובב, ראה את הקו ששרט בחול.
זה נראה לו מעניין. אז ניסה לצייר עוד כמה קווים.

ולהפתעתו גילה שהוא יכול לעשות קוים שנראים כמו דברים.
הוא התחיל לחפור במרץ רב

ותמונה גדולה הופיעה פתאום על אדמת היער.
וכשצייר, כל הצמחים והחיות הביטו עליו בעניין.

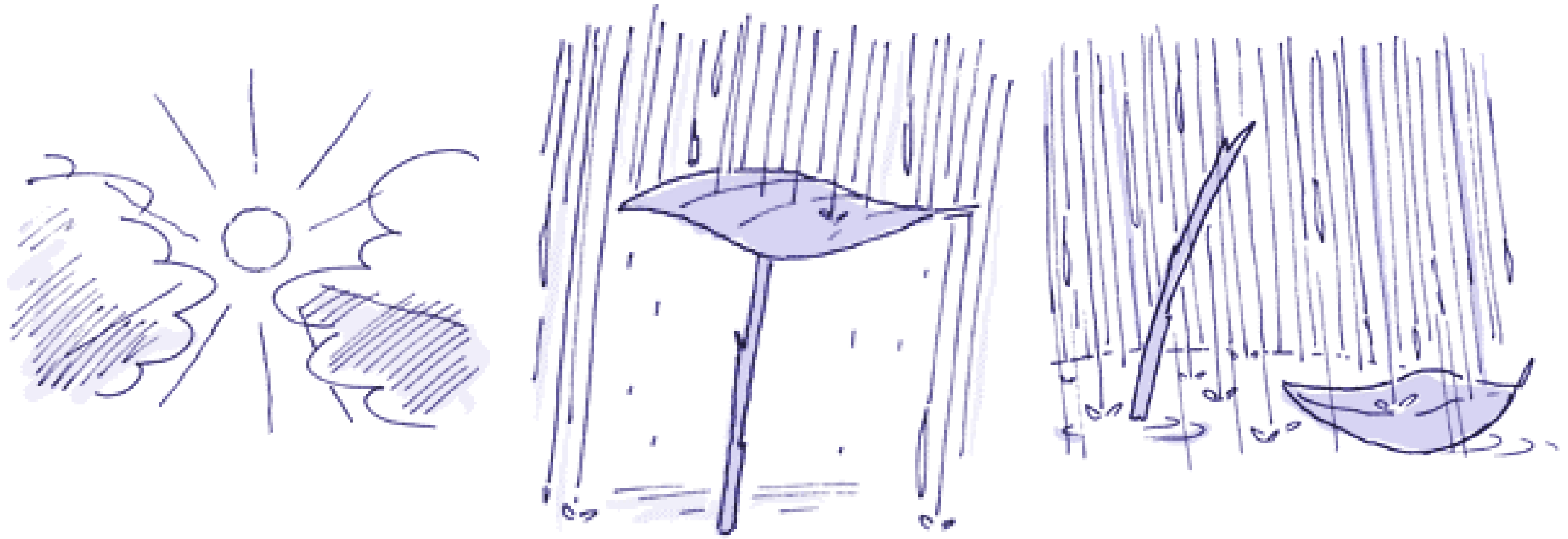
אך הוא לא שם לב לכך הוא המשיך לצייר.

עצר. האבק שקע...

ואז וכולם ראו את התמונה היפה ביותר שהופיעה אי-פעם ביער.

החיות קראו "הידד",
החרקים זמזמו והעצים הניפו את ענפיהם בהערצה.
אפילו הורד הפנה את ראשו וחייך.
ואז נפלה טיפה משמיים.. ועוד אחת..

החיות התפזרו, הצמחים סגרו את עליהם ותוך דקות היצירה נעלמה.
אך המקל לא דאג. הוא ידע שיכול לעשות זאת עוד פעם.
הוא מצא את קולו. אך בינתיים לא רצה להירטב.
הוא לקח עלה ועשה לעצמו מטריה.
כי היה באמת מקל חכם.